

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 24. dubna 2019 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Boučka a přísedících Danuše Strejcové a Vojtěcha Soukupa,

takto:

Obžalovaný

M [redacted] P [redacted]

nar. [redacted] v [redacted], dělníka, trvale bytem [redacted]
[redacted],

je vinen

že

1. v přesně nezjištěném období, nejméně od 01.09.2015 do 01.07.2018, v bytech v [redacted] a [redacted], v přesně nezjištěném počtu případů, v době návštěv poškozené nezl. I [redacted] N [redacted], nar. [redacted], která je sestrou jeho bývalé přítelkyně M [redacted] N [redacted], nar. [redacted], využíval chvil, kdy byli v pokoji sami, poškozenou přes oděv osahával v rozkroku, poškozená na toto jeho jednání nijak nereagovala, a tímto jednáním u ní ve snaze o uspokojení vlastního sexuálního pudu probouzel předčasný zájem o sexualitu, čímž ohrozil její zdravý duševní vývoj,
2. v noci ze dne 03.07.2018 na 04.07.2018 ve svém bytě v [redacted] [redacted], využil toho, že u něj nezl. I [redacted] N [redacted], nar. [redacted], společně s M [redacted] N [redacted], nar. [redacted], přespávala, a v době, kdy nezl. I [redacted] N [redacted] spala, takže jeho jednání nevnímala, ji po přesně nezjištěnou dobu osahával pod spodním prádlem na přirození, zasouval jí prst do okraje přirození, což jí bolelo, v tomto jednání pokračoval ještě chvíli po jejím probuzení a zanechal toho, až když mu nezletilá řekla, že jí to vadí,

3. v noci ze dne 04.07.2018 na 05.07.2018 ve svém bytě v [REDAKCE], využil toho, že u něj nezl. I. [REDAKCE] N. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], přespávala, a v době, kdy si myslel, že spí a jeho jednání nevnímá, jí vyhrnul tričko, hladil ji na prsou, břichu a pod spodním prádlem na přirození, zasouval jí prst do okraje přirození, což jí bolelo, a svého jednání zanechal, když nezletilá z postele odešla a řekla mu, že jí to vadí,

tedy

pod bodem 1.

- jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let,
- ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, čin spáchal ze zavrženíhodné pohnutky,

pod bodem 2 - 3.

zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku, takový čin spáchal pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

pod bodem 1.

- pokračující zločin pohlavního zneužití podle 187 odst. 1 trestního zákoníku
- přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

pod bodem 2 – 3.

pokračující zločin znásilnění podle 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, a

odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 40 odst. 1, 2 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **tří (3) let**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku, § 84 trestního zákoníku a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na **zkušební dobu tří (3) let** s tím, že se nad obžalovaným vyslovuje **dohled**.

Podle § 99 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá ochranné léčení sexuologické ve formě ambulantní**.

Odůvodnění

1. Z důkazů, provedených v hlavním líčení, byl spolehlivě zjištěn shora uvedený skutkový stav.
2. Obžalovaný se k trestné činnosti zcela doznal, a to dílem již v přípravném řízení, dílem v hlavním líčení. V přípravném řízení vypověděl, že skutečnosti uvedené v usnesení o zahájení trestního stíhání se zakládají na pravdě, I. [REDAKCE] N. [REDAKCE] osahával, představoval si, že se dotýká černovlasé Vietnamky. Poprvé se I. [REDAKCE] dotýkal před 2 měsíci, když byla u něj doma na návštěvě. I. [REDAKCE] tehdy stála u židle, on ji pohladil od hlavy až k hýždím. V posledním týdnu u něj spala třikrát, poprvé to bylo v noci z neděle 01.07.2018 na pondělí, to se mezi nimi nic nestalo, spala u něj na

posteli s M■■■■■, v noci se jí nijak nedotýkal. Podruhé u něj spaly z úterý (03.07.2018) na středu. Leželi na dvojlůžku, vedle něj ležela I■■■■■ a po jejím druhém boku ležela M■■■■■. On se náhle v noci probudil. Otočil se na pravý bok a levou rukou zajel pod jejich deku, začal I■■■■■ sahat na holé břicho, tričko měla srolované. Hladil ji a pak ji rukou zajel na její pipinu. I■■■■■ se pak vzbudila a šla na WC. Když se vrátila, lehla si zpět na místo a on zkoušel pokračovat. Po chvíli se I■■■■■ otočila na bok, dala mu tím najevo, že to nechce, a tak se otočil na druhý bok a spal. Potřetí u něj spala ze středy (04.07.2018) na čtvrtek. To už byla bez M■■■■■ sama. Lehnul si do postele, není si jistý, jestli I■■■■■ spala nebo ještě byla vzhůru. Začal ji hladit pod peřinou na břichu, pokračoval na pipinu, potom na prsa. Pak znova na pipinu. Pak potřebovala na záchod, pak se vrátila a on ji znovu začal hladit na pipině a ona se otočila na pravý bok. On jí sroloval kalhotky a svými rty je šoupal po hýždích. Pak mu opět řekla, že musí na záchod, a to už se nevracela. On mezitím usnul a když se probudil, tak ji viděl, jak sedí vedle postele na zemi. Naklonil se k ní a zeptal se, jestli si jde lehnout. Ona odpověděla, že si lehne za chvíli. On se jí zeptal, jestli jí vadí to, co jí dělá, a ona odpověděla, že jo. Řekl jí na to, že mu to měla říct rovnou, přeshoupl se na svoji postel zpět a šel spát. K dotazům dále upřesnil, že o vniknutí do přirození poškozené se nesnažil. Jeho motivem bylo to, že si představoval Vietnamku, ale neonanoval u toho. V hlavním líčení pak doznal, že při návštěvách u jejího otce jí držel za nohu, za boky, ale i v rozkroku, a to vždy přes oblečení. Opětovně popřel, že by jí zasouval prst do přirození, šlo mu jen o kontakt s kůží.

3. Vina obžalovaného byla prokázána především výpovědí samotné poškozené. Ta vypověděla, že když ještě bydlela s tatínkem, tak k nim M■■■■■ chodil a osahával ji. To první bylo, když byla v ■■■■■ třídě, asi před třemi roky, to on byl u nich ve ■■■■■. Sahal jí mezi nohy, dřív to bylo jen přes oblečení a potom to bylo pod oblečení, to bylo to poslední, když u něj spala. Když na ni sahal, tak si hrála. Potom u něj spala. Když si hrála, tak jí sáhl mezi nohy, byla oblečená. On dal ruku pod kalhoty, ona mu řekla, že jí to vadí, a on řekl tak jo, nechal toho a pak po chvílce začal, udělal to stejný, sahal jí pod věci. Ona mu řekla, že jí to vadí. Ted' naposledy to bylo úplně stejně, potom to bolelo. Spala u něj asi dva dny. Z pondělka na úterý tam spala i M■■■■■, ona spala veprostřed, M■■■■■ už usnula, strejda taky. Jenže on měl jen zavřený oči. Ona byla jen v kalhotkách a v tričku, on jí sáhl pod kalhotky. Bylo to dlouhý. Řekla mu, že jí to vadí, on potom ten večer přestal. Ten druhý večer, to už tam byla sama, to bylo stejný, jenže to bolelo víc, bolelo jí to mezi nohy, sáhl jí tam rukou, jako prstama a potom tam dal ještě druhou ruku. Ona se u toho různě střídala, položila se na bok, řekla mu, že jí to vadí. Pak byl klid.
4. Ohledně věrohodnosti poškozené byl zpracován znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie. Z jeho závěrů vyplývá, že aktuální úroveň rozumového nadání nezletilé se pohybuje v hraničním pásmu průměru, má oslabenou krátkodobou paměť. Je u ní patrná osobnostní nejistota a nerozhodnost. Celkové psychomotorické tempo je pomalejší. Osobnost je spíše introvertní, se sociálními zábrany, méně komunikativní, nižší sociabilitou a flexibilitou, nejistá, méně asertivní, přizpůsobivá, vstřícná, submisivní, plachá, důvěřivá. Z psychologického hlediska hodnotí znalkyně poškozenou jako specificky i obecně věrohodnou. V čase je možné, vzhledem k oslabené paměti, že si nezletilá nebude schopna přesně vybavit všechny časové údaje a podrobnosti. Dle názoru znalkyně nebyla poškozená schopna se bránit pro svoje osobnostní charakteristiky. V době, kdy žil její otec, se mu bránit nemohla, neboť byla P■■■■■ zavázaná, že jim existenciálně pomáhá. Byla spíše naučena poslouchat, nebyla schopna si uvědomovat svoje potřeby a pocity.
5. K nezletilé byla vyžádána zpráva od Městského úřadu ■■■■■, odboru sociálních věcí. Ze zprávy je zřejmé, že nezl. I■■■■■ byla svěřena do péče své sestry M■■■■■ N■■■■■ po úmrtí jejího otce. K péči paní N■■■■■ nejsou připomínky. Matka o dceru nejvíce žádný zájem.

6. Z výše uvedeného je tedy možno dovodit závěr, že výpověď poškozené je věrohodná. Koneckonců není v rozporu s výpovědí obžalovaného.
7. Výpověď poškozené je navíc podpořena výpovědí svědkyně M. N., její sestry. Ta uvedla, že dne 6.7.2018 jí I. poslala SMS, že jí chce něco doma říct. Řekla jí, že jí vadí, jak se k ní strejda M. chová, jak na ni sahá. Prý jí sahal mezi nohy, přes oblečení, poprvé se to stalo už dávno, v .třídě. Tehdy prý M. pil alkohol, pak ji prý osahával, ale nic podrobnějšího k tomu neřekla. V dalších případech se to mělo stát, když například hrála na počítači hru, tak k ní přistoupil a sáhl jí přes oblečení mezi nohy. Nebo když otec odešel na chvíli na záchod a M. zůstal s I. v pokoji sám, tak jí opět sáhl mezi nohy přes oblečení. I. jí to neřekla dřív, protože si všímala, že jejímu otci M. pomáhal a on by jim pak nepomáhal a neměli by co jíst. Dokud otec žil, tak ji osahával jen přes oblečení, ale při posledních přespáních jí sahal i pod spodní prádlo. M. jí měl osahávat, i když tam přespávala z neděle na pondělí a z úterý na středu. V noci z neděle na pondělí tam spala s M., když M. usnula, tak měl I. osahávat pod oblečením, prsty jí měl strčit do přirození. I. mu měla říci, že se jí to nelíbí, tak přestal. Když přišly holky v pondělí domů, tak jí řekly, že by chtěly v úterý opět spát u M. M. se odtamtud po hodině vrátila, že chce radši spát u N., důvod neřekla. I. u M. spala sama. Přes den byla u počítače, M. jí opět měl osahávat přes oblečení. Když šli spát, tak ji měl M. osahávat na přirození i pod spodním prádlem, to už mu měla říci, že jí to bolí. Opět jí totiž měl zasouvat prst do přirození. Pak šla s I. a T. O. k M., I. mu řekla: „Strejdo, mně to vadí, jak jsi na mě sahal a co jsi dělal“. M. potvrdil, že je to pravda, že to fakt udělal. M. souhlasil s tím, že to oznámí na policii a odvezl je tam. Potvrdil dokonce i to, že ji osahává od . třídy a že to dělal nárazově. V hlavním líčení pak zopakovala, že všechny informace jí poškozená sdělila spontánně, na nic se jí neptala. Zopakovala i to, že jí měl obžalovaný zasouvat prst do přirození.
8. Na tomto místě je třeba se blíže zabývat otázkou, zda bylo skutečně prokázáno, že obžalovaný zasouval poškozené prst do přirození, neboť se jedná o jediný sporný bod ve skutkových zjištěních. Přitom objasnění této otázky je podstatné pro následnou právní kvalifikaci jednání obžalovaného. O zasouvání prstu do přirození hovořila explicitně pouze svědkyně M. N. s tím, že tuto informaci jí poskytla spontánně poškozená. Samotná poškozená o zasouvání prstu do vagíny nehovoří, nicméně opakovaně hovoří o tom, že se jí obžalovaný dotýkal na přirození prsty a v této souvislosti hovoří o pocíťované bolesti. Bolest tedy spojuje přímo s dotyky prsty na přirození. Z toho je patrné, že se nemohlo jednat pouze o hlazení či lehké dotyky, ale nepochybně o intenzivnější působení prstů na oblast vagíny poškozené. Pro úplnost je zde třeba zmínit, že obhajoba argumentovala tím, že poškozená tuto okolnost nezmínila ani při vyšetření znalkyní psychologkou. K výpovědi, či spíše vyjádření poškozené před znalkyní však nelze přihlídnout ani je nijak konfrontovat s výpověďmi před orgány činnými v trestním řízení. Vyjádření svědka před znalcem není procesním úkonem (výpovědi podle trestního řádu) a znalec ani není oprávněn takové úkony provádět.
9. Na obžalovaného byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a psychologie. Podle znalkyně z psychiatrie netrpěl v době činu duševní poruchou, byla však u něj diagnostikována porucha sexuální preference, a to heterosexuální pedofilie, nelze ani vyloučit diagnózu hebefilie či kombinaci těchto poruch. Touto poruchou trpěl i předtím a bude jí trpět celoživotně. Nelze jej změnit, vyléčit. V době činu měl plně zachovalé rozpoznávací schopnosti, jeho ovládací schopnosti byly vlivem sexuální deviace sníženy podstatně, ale nebyly zcela vymizelé. Pobyt na svobodě je hodnocen jako potencionálně nebezpečný s ohledem na zjištěnou sexuální deviaci, hrozí opakování podobného chování. Znalkyně proto navrhuje uložení ochranného léčení sexuologického v ambulantní formě. Podle znalkyně z psychologie je jeho intelektová výkonnost nevyvážená, schopnosti přemýšlet strategicky, technicky jsou v dobrém průmětu, zatímco verbální složky inteligence jsou podprůměrné. Jeho osobnost je infantilní, má

tendenci k nezralým rozhodnutím, je nepružný, inklinující k poruchám sebehodnocení, k úzkostem a stažení se. Jeho cit pro společensky běžné je rovněž poznamenán infantilismy. Nejde o jedince s poruchou osobnosti a s disociálními akcenty. V souvislosti s projednávaným jednáním prožívá pocity provinění, jeho osobnostní struktura mu umožňuje takové pocity zakoušet. Na motivaci jednání se podstatnou měrou podílely patické motivy, tj. odchýlně strukturovaná sexuální motivace, osobnostní faktory měly význam okrajový. Resocializační prognóza se bude zásadní měrou odvíjet od efektu navrhovaného ochranného léčení.

10. Obžalovaný naplnil svým jednáním pod bodem 1. rozsudku všechny zákonné znaky pokračujícího zločinu pohlavního zneužití podle 187 odst. 1 trestního zákoníku, když jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let. obžalovaný poškozenou opakovaně osahával přes oblečení po celém těle, včetně přirození. S ohledem na zjištěnou sexuální deviaci je zřejmé, že tím uspokojoval svůj sexuální pud. Obžalovaný nepochybně znal věk poškozené už proto, že byl bývalým přítelem její nevlastní sestry a s rodinou se často stýkal. Tímto jednáním obžalovaný současně naplnil všechny zákonné znaky přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, když ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, čin spáchal ze zavrženíhodné pohnutky. Tím, že sahal poškozené na přirození, u ní mohl předčasně vzbuzovat zájem o sexualitu a ohrozil tím její mravní vývoj. Jednal tak v úmyslu uspokojit vlastní pohlavní pud, tedy ze zavrženíhodné pohnutky.
11. Pod body 2 – 3. pak naplnil všechny zákonné znaky pokračujícího zločinu znásilnění podle 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, když zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku, takový čin spáchal pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let. Za bezbrannost nutno považovat nepochybně i spánek poškozené osoby, když v tomto případě poškozená opakovaně uvedla, že již spala a obžalovaný ji svým jednáním probudil.
12. Pohlavním stykem je jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví. Jde o široký pojem, který zahrnuje jednání vyvolaná pohlavním pudem, jejichž podstatou je fyzický kontakt s druhou osobou, tj. dotyk, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání. Pohlavní styk při tomto základním vymezení zahrnuje širokou škálu činností jako např. soulož (coitus) a jiné pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, tj. zejména orální pohlavní styk (felaci či cunilinctus), anální pohlavní styk (coitus analis), zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí, zejména pokud napodobují pohyby pohlavního údu ve vagíně ženy, event. jiné způsoby srovnatelného použití předmětů sloužících jako náhražky mužských či ženských pohlavních orgánů, ale obecně do pohlavního styku patří i vsunování pohlavního údu muže mezi prsa ženy (coitus inter femora), osahávání genitálií ženy nebo muže, prsou ženy, sání prsních bradavek (sactustupratio), tzv. erotické masáže, které pachatel provádí druhé osobě nebo ona jemu apod. Takto vymezené jednání směřuje k pohlavnímu uspokojení pachatele, ale nezáleží na tom, zda k němu v konkrétním případě skutečně dojde.
13. Za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží se považuje takový styk, při jehož realizaci dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u soulože. Rozhodná je tedy srovnatelnost provedení, a proto musí být jiný pohlavní styk srovnatelný se situací, při níž dochází ke spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Jestliže se u soulože předpokládá současné spojení pohlavního orgánu muže a ženy, pak srovnat s tím lze situace, kdy do pohlavního orgánu ženy neproniká pohlavní úd muže, ale tato situace je simulována jiným mechanismem, např. jazykem, prsty, jiným předmětem. Srovnatelný způsob se souloží zde spočívá v tom, že se simulovaným mechanismem navozuje situace stejná, jako když do vagíny (pochvy) ženy pronikne mužský pohlavní úd. To tedy znamená, že je tento mechanismus schopen vyvolat stejný účinek,

jako kdyby o takovou simulaci nešlo a jednalo by se o skutečnou soulož. Za jistých okolností, při hlubokém vnikání prstů do pochvy ženy, lze i při této praktice dovodit srovnatelnost provedení i účinku, jako je tomu u soulože, což nevylučuje i tento mechanismus provedení pohlavního styku považovat za srovnatelný se souloží. Mohou však existovat i takové případy, že tento mechanismus podobnost soulože nenavodí např. v důsledku malé intenzity v případě jen povrchového osahávání genitálu ženy spojené s nevýznamným krátkodobým a povrchním vniknutím.

14. V daném případě soud dospěl, jak již bylo výše uvedeno k závěru, že obžalovaný zasouval poškozené prst do vagíny, byť na okraj (nebylo prokázáno jakékoli poranění poškozené). V kontextu citovaného výkladu pojmu „pohlavní styk srovnatelný se souloží“ by tedy bylo možno dovodit, že se jednalo o malou intenzitu a nevýznamné vnikání prstů do vagíny poškozené. Zde je ale třeba zdůraznit, že tento obecný výklad se nepochybně týká především dospělé ženy. V daném případě se jednalo o dítě nízkého věku. Intenzitu jednání pachatele je proto třeba vztáhnout především k subjektivnímu vnímání poškozené, která již při ne příliš hlubokém vniknutí prstů vnímala bolest. Z jejího pohledu tedy již šlo o významné a intenzivní jednání.
15. Už výše bylo zmíněno, že obžalovaný znal věk poškozené.
16. Při rozhodování o trestu vycházel soud ze všech skutečností, uvedených v § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku. Závažnost činu nijak nevybočuje z rámce typického pro danou trestnou činnost.
17. Obžalovanému výrazně polehčuje předchozí řádný život, když v minulosti nebyl odsouzen pro žádný trestný čin, postižen pro přestupek či jiné protiprávní jednání. Dále mu výrazně polehčuje doznání a s tím související projevená účinná lítost. Tu projevil vlastně již před zahájením trestního stíhání, když se k trestné činnosti doznal sestře poškozené a společně s ní pak vlastní trestnou činnost oznámil policii. Naopak mu přitěžuje spáchání více trestných činů a fakt, že trestnou činnost (zejména pod bodem 1.) páchal po delší dobu. Na druhou stranu v tomto bodě se jednalo o méně intenzivní útoky na poškozenou. K jeho osobě bylo dále zjištěno, že je svobodný, bezdětný, je řádně zaměstnán. Soud v daném případě dospěl k přesvědčení, že obžalovaný je řádným občanem s dobrou perspektivou, s reálnou možností nápravy. Život mu ovšem výrazně komplikuje sexuální deviace. Zásadní je tedy rychlé zahájení ochranného léčení, aby došlo co nejdříve alespoň k útlumu této poruchy. Soud nepovažuje za nutné na obžalovaného působit nepodmíněným trestem odnětí svobody, už i proto, že na zdraví poškozené (fyzickém i psychickém) nedošlo k výrazné újmě. Proto je namíste aplikace § 40 trestního zákoníku. Jestliže totiž pachatel spáchal trestný čin ve stavu zmenšené přičetnosti, který si, a to ani z nedbalosti, nepřivodil vlivem návykové látky, přihlédne soud k této okolnosti při stanovení druhu trestu a jeho výměry. Má-li soud za to, že by vzhledem k zdravotnímu stavu pachatele uvedeného v odstavci 1 bylo možno za současného uložení ochranného léčení (§ 99) dosáhnout možnosti jeho nápravy i trestem kratšího trvání, sníží trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, přičemž není vázán omezením uvedeným v § 58 odst. 3, a uloží zároveň ochranné léčení.
18. Z výše uvedených důvodů tedy soud obžalovanému uložil přiměřený trest odnětí svobody, jehož výkon podmíněně odložil na delší zkušební dobu, která by měla spolehlivě pokrýt alespoň první etapu ochranného léčení a ve které musí obžalovaný prokázat, že si je vědom své sexuální deviace a učiní vše pro to, aby se již dalšího protiprávního jednání nedopustil. V této souvislosti soud považuje za vhodné doplnit podmíněný trest odnětí svobody dohledem probačního úředníka. Ten bude spočívat v pravidelných kontaktech obžalovaného s probační a mediační službou, která bude v rámci dohledu sledovat podrobně život a chování obžalovaného včetně průběžné

kontroly ochranného léčení. Trest byl uložen jako úhrnný, neboť obžalovaný spáchal více trestných činů.

19. Jak už bylo konstatováno, obžalovanému bylo současně uloženo ochranné léčení sexuologické. Obžalovaný spáchal trestnou činnost ve stavu zmenšené přičetnosti (podstatně snížené ovládací schopnosti), která byla způsobena poruchou sexuální preference a jeho pobyt na svobodě je nebezpečný. Takové ochranné opatření doporučil i znalec sexuolog, podle kterého postačí jeho ambulantní forma.

Poučení

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň 24.04.2019

Mgr. Tomáš Bouček, v.r.

předseda senátu
Krajského soudu v Plzni

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. Jiřina Pavlovičová